

Raspuštanje industrijskih radnika začinjeno socijalnim programima. Socijalni programi kao nečasne ponude.

Ko izađe zadnji neka ugasi svetlo

03.03.2010.

Sezona socijalnih programa koje sprovodi i finansira Vlada Srbije je u punom jeku. Značajan deo preduzeća koja se nalaze u procesu racionalizacije, restrukturiranja i pripreme za privatizaciju uživa deo pogodnosti u rešavanju viška zaposlenih.

U pojedinim preduzećima ovo je treći-četvrti krug socijalnih programa i teško je reći da li je tu kraj. Primena socijalnih programa u pojedinim preduzećima je oberučke prihvaćena od strane zaposlenih koji ne vide perspektivu opstanka i rada u postojećim preduzećima.

Među zaposlenima kruži krilatica „ko izađe zadnji neka isključi svetlo“.

Trenutno, socijalni program se primenjuje u „Petru Drapšinu“ Mladenovac gde se 134 radnika prijavilo za napuštanje preduzeća po raznim osnovama. U Fabrici kablova Jagovina kroz socijalni program firmu treba da napusti 250 radnika i u fabrici ostaje da radi nešto više od 2000 radnika. Najveći broj radnika FKJ, njih 145 je za osnov odlaska iz preduzeća imalo uslov 5 godina do penzije.

Dobar odziv za socijalni program su pokazali u FAP-Priboj. Od 1246 radnika koliko FAP zapošljava njih 113 se izjasnilo za odlazak iz preduzeća. U FAP Livnica Prijepolje 45 radnika mahom iz proizvodnje odlazi iz preduzeća. U beogradskom IMT-u 300 radnika se prijavilo za socijalni program u istom trenutku kada blizu 50 bivših radnika IMT-a koji su isplaćeni po ranijim socijalnim programima radi u IMT-u po ugovoru o delu.

Socijalni programi se sprovode i u Prvom partizanu Užice, PPT Nameska, PPT Hidraulika, „14 oktobru“, Fabrici automotora DMB i mnogim drugim preduzećima.

U informaciji koju zaposleni dobijaju kaže se da je razlog primene socijalnog programa stvaranje optimalnog broja radnika u preduzeću, nemogućnost raspoređivanja i upošljavanja u okviru postojećeg preduzeća, prilagođavanje tržišnom poslovanju i pripreme za privatizaciju koja dolazi.

Ovo su obeshrabujući podaci koji ukazuju da je deindustrijalizacija u Srbiji u toku, da se sprovodi kroz raspuštanje ljudskih resursa i da se ne vidi kraj tim aktivnostima.

Sveopšta beda i nesigurnost teraju radnike da iskoriste pogodnosti socijalnih programa jer niko sa sigurnošću, ni država ni poslodavci ne mogu potvrditi da će preduzeća i radna mesta opstati i biti mesto rada a ne socijalne bede.